

Versió 1

Amb motiu de la mort de l'escriptora Isabel-Clara Simó, la biblioteca de la vostra ciutat ha organitzat una lectura dels contes de la seva obra *Dones*. Un dels contes és *La minyona imaginària*. Comenteu-ne aquest fragment i intercanvieu les vostres impressions utilitzant els punts següents i d'altres si ho considereu oportú:

- Reacció que us provoca l'obra
- Com se sent la protagonista
- Simbologia que té per a vosaltres

L'Esther –amb hac– detesta les feines de la casa. Al principi, no. Tot era nou, lluent i excitant. No es va plànyer de deixar la feina, tan avorrida com la casa i amb tot de caps que aixequen la cella i desaproven tot el que una fa. Una vol ser eficient, però mai no se sap com ser-ho. Una vol que l'aprovin, cada dia, quan surten bé les coses. Però els caps només hi reparen quan hi ha algun defecte. L'Esther –amb hac– va planificar moltes hores, amb en Ramon –els caps junts, fregant uns cabells els altres, fregant una galta l'altra-, com s'ho farien per tirar endavant amb només un salari.

[...]

Però ara ja no li agrada el tracte. Cada dia ha de fer el mateix. Com a la feina, però aquí està sola. No pot fer broma ni gresca amb ningú; l'estona de l'esmorzar a la feina era tan deliciosa!

[...]

Al principi sí. Era una festa, quan arribava ell, i ella volia que li digués que estava cansat i que s'estava tan bé a casa i que el sopar era boníssim i que quin goig, el piset nou.

Isabel-Clara SIMÓ, *Dones*, 1998

La conversa ha de durar entre **5 i 7 minuts**.



Versió 1

Amb motiu de la mort de l'escriptora Isabel-Clara Simó, la biblioteca de la vostra ciutat ha organitzat una lectura dels contes de la seva obra *Dones*. Un dels contes és *La minyona imaginària*. Comenteu-ne aquest fragment i intercanvieu les vostres impressions utilitzant els punts següents i d'altres si ho considereu oportú:

- Reacció que us provoca l'obra
- Com se sent la protagonista
- Simbologia que té per a vosaltres

L'Esther –amb hac– detesta les feines de la casa. Al principi, no. Tot era nou, lluent i excitant. No es va plànyer de deixar la feina, tan avorrida com la casa i amb tot de caps que aixequen la cella i desaproven tot el que una fa. Una vol ser eficient, però mai no se sap com ser-ho. Una vol que l'aprovin, cada dia, quan surten bé les coses. Però els caps només hi reparen quan hi ha algun defecte. L'Esther –amb hac– va planificar moltes hores, amb en Ramon –els caps junts, fregant uns cabells els altres, fregant una galta l'altra–, com s'ho farien per tirar endavant amb només un salari.

[...]

Però ara ja no li agrada el tracte. Cada dia ha de fer el mateix. Com a la feina, però aquí està sola. No pot fer broma ni gresca amb ningú; l'estona de l'esmorzar a la feina era tan deliciosa!

[...]

Al principi sí. Era una festa, quan arribava ell, i ella volia que li digués que estava cansat i que s'estava tan bé a casa i que el sopar era boníssim i que quin goig, el piset nou.

Isabel-Clara SIMÓ, *Dones*, 1998

La conversa ha de durar entre **5 i 7 minuts**.